

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci žalobkyně **J.K.**, bytem ■■■, zastoupené Mgr. Alešem Miklem, advokátem se sídlem Palackého 211, Turnov, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne ■■■, č. j. ■■■, se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkumu shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námítky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o změnu invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

Žalobkyně nesouhlasila s posouzením stupně invalidity. Tvrdila, že pokles její pracovní schopnosti představuje minimálně 70 %, a proto by měla být uznána invalidní pro invaliditu III. stupně a mělo být rozhodnuto o změně výše jejího invalidního důchodu. Žalobkyně namítala, že posudková lékařka MUDr. ■■■ učinila své závěry jen na základě písemné dokumentace, aniž žalobkyni přizvala k vyšetření a mohla si tak učinit představu o jejím zdravotním stavu. Žalobkyně měla za to, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě neúplně a nesprávně zjištěného skutkového stavu. Dále žalobkyně uvedla, že se její zdravotní stav zhoršil, její obtíže jsou závažné a odpovídají invaliditě 3. stupně. Jako důkazy označila lékařskou dokumentaci, odborné nálezy, svůj výslech, a navrhovala vyžádat posudek

Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud rozhodnutí žalované vydaná v obou stupních řízení zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení s tím, že žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že navrhuje přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí, vzhledem k tomu, že žalobkyně namítá výhradně nesprávné posouzení zdravotního stavu.

Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:

Dne 17. 6. 2016 požádala žalobkyně o zvýšení invalidního důchodu. Pro účely posouzení žádosti byla žalobkyně vyšetřena posudkovou lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení Liberec (dále jen „OSSZ“) dne 11. 8. 2016. Dle vypracovaného posudku je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu 2. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, neboť byl z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zjištěn pokles pracovní schopnosti o 60 %, zdravotní postižení bylo hodnoceno dle kap. XIII, odd. A, položka 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

Na základě tohoto posouzení zdravotního stavu žalobkyně vydala žalovaná dne 6. 10. 2016 prvostupňové rozhodnutí, kterým zamítla žádost žalobkyně o zvýšení invalidního důchodu pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, a to s odkazem na posouzení zdravotního stavu žalobkyně dle posudku OSSZ ze dne 11. 8. 2016, podle kterého nedošlo ke změně stupně invalidity. Proti tomuto rozhodnutí si žalobkyně podala námitky, ve kterých nesouhlasila s posouzením zdravotního stavu, uváděla, že se necítí na práci, má velké bolesti a neustále se léčí na revmatologii a ortopedii.

V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobkyně posouzen posudkovou lékařskou službou žalované. Ta v posudku ze dne 4. 1. 2017 dospěla ke shodnému závěru, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu 2. stupně, neboť její zdravotní postižení je nutno posoudit jako artrotické postižení nosných kloubů především kyčelních, kdy vpravo se jedná o stav po opakovaných operativních zákrocích, vlevo prokázána artróza II. - III. st. s omezením kloubního rozsahu, s přítomností artrotických postižení malých ručních kloubů s patrnými kloubními deformitami, v kombinaci se zánětlivým kloubním postižením. Postižení bylo hodnoceno 50 % pro přítomnost vertebrogenních a psychogenních potíží, tato hodnota byla dále navýšena o 10 % s využitím § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Lékařská posudková služba žalované dospěla ke shodnému závěru ohledně rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, kterou hodnotila dle kap. XIII, odd. A, položka 1c přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. a pokles pracovní schopnosti byl celkově stanoven 60 %.

Ze závěru tohoto posudku žalovaná vyšla při vydání žalobou napadeného rozhodnutím, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a rozhodnutí vydané v I. stupni řízení potvrdila. V odůvodnění žalovaná uvedla, že po přezkoumání zdravotního stavu zjistila, že u žalobkyně nejsou splněny podmínky pro změnu výše invalidního důchodu dle § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, když změna invalidity je jednou z nutných podmínek. Na základě skutečností uvedených v posudku ze dne 4. 1. 2017 dospěla žalovaná k závěru, že u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu 2. stupně podle § 39 odst. 2

písm. b) zákona o důchodovém pojištění, když byla zákonným způsobem zjištěna míra poklesu pracovní schopnosti 50 %, která se dle § 3 uvedené vyhlášky zvyšuje o 10 %, takže celkově činí pokles pracovní schopnosti 60 %. Žalovaná konstatovala, že zvýšení o 10 % dle § 3 odst. 2 vyhlášky bylo dáno tím, že žalobkyně je posuzována jako nekvalifikovaná dělnice, jejíž fyzický potenciál je výrazně snížen a rekvalifikace v daném věku s ohledem na zdravotní potíže málo pravděpodobná.

Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních námitek, které se týkaly posouzení stupně invalidity žalobkyně, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až odst. 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb. Rozhodnutí o dávce invalidního důchodu je tedy závislé na odborném posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti, na základě kterého je určen stupeň invalidity pojištěnce.

V soudním přezkumném řízení bylo doplněno posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého posudkové komise posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení.

Podle protokolu o jednání posudkové komise ze dne 28. 6. 2017 jednala posudková komise v příslušném složení, za účasti odborné lékařky z oboru interního lékařství – revmatologie, žalobkyně byla jednání přítomna. Při jednání posudkové komise bylo probráno předchozí pracovní zařazení, žalobkyně se vyjadřovala ke svým subjektivním zdravotním potížím a byla přešetřena odbornou lékařkou z oboru interního lékařství – revmatologie. Žalobkyně při jednání předložila lékařskou zprávu z neurologické ambulance Turnov MUDr. ■■■ ze dne 21. 6. 2017.

Posudková komise v posudku ze dne 28. 6. 2017 konstatovala, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona, nešlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona s tím, že šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, celkem o 60 %, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně posudková komise shledala sekundární postdysplastickou oboustrannou coxarthrozu vpravo se stavem

po opakovaných operacích a TEP, vlevo s rozvojem postdysplastické coxarthrozy II. - III. st. bez těžkých funkčních deficitů v kombinaci se seronegativní polyartritidou ručních a nožních kloubů na zavedené terapii s nízkou aktivitou. Uvedené zdravotní postižení hodnotila posudková komise podle kap. XIII, odd. A, položka 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s tím, že vzhledem k vlivu onemocnění na schopnost využívat dosažené vzdělání zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 uvedené vyhlášky pokles pracovní schopnosti zvyšuje o 10 %, takže celkově činí 60 %.

S posudkovými závěry žalobkyně při ústním jednání soudu, při kterém bylo provedeno dokazování shora zmíněným protokolem o jednání a posudkem posudkové komise ze dne 28. 6. 2017 nesouhlasila. Posudek posudkové komise podle ní trpí vadami, k objektivnímu posouzení jejího zdravotního stavu je třeba aktualizovat vyšetření u revmatologa a ortopeda a vyžádat si zpřesnění závěru neurologa vysloveného v lékařské zprávě ze dne 21. 6. 2017 o problematickém pracovním zařazení a zaměstnatelnosti žalobkyně. Žalobkyně zdůraznila, že u posudkové komise nebyla vyšetřena odborným lékařem z oboru ortopedie a neurologie. Žalobkyně se dovolávala závěrů z lékařské zprávy MUDr. ■■■, podle které je po pohybové stránce omezena a její pracovní zařazení je problematické. Žalobkyně vyslovila přesvědčení, že její zdravotní stav je třeba dále zkoumat, navrhovala, aby soud zadal revizní znalecký posudek nebo aby žalobkyni poskytl delší lhůtu, aby takový posudek předložila soudu sama, neboť dosud se jí nepodařilo takový posudek obstarat.

Provedený důkaz posudkem posudkové komise byl ve spojení s protokolem o jednání posudkové komise soudem zhodnocen podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku posudkové komise soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost posudkové komise a posudek obsahuje stanovené náležitosti. Posudek soud hodnotí z hlediska jeho úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nemá medicínské znalosti a nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti posuzovaného.

V souzeném případě posudková komise vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborné lékařky z oboru revmatologie, když žalobkyně uváděla především subjektivní potíže s pohyblivostí dolních končetin, které byly podle dosavadního hodnocení zdravotního stavu vyvolány vrozenou dysplazií kyčelních kloubů s postupně postupující sekundární postdysplastickou oboustrannou coxarthrozou. Žalobkyně byla také při jednání posudkové komise touto odbornou lékařkou přešetřena. Z toho soud dovozuje, že pohybové potíže žalobkyně vyvolané postižením končetin mohly být řádně zhodnoceny dle posudkových kritérií. Přítomnost odborné lékařky právě z oboru revmatologie byla logicky zvolena s ohledem na to, jaká rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena při předchozím posouzení posudkovými službami OSSZ i žalované.

Soud ověřil, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně dostatek podkladů. Konkrétně vycházela z podkladů ve spise OSSZ, posudkové lékařské služby žalované (výčet konkrétních lékařských zpráv je přitom uveden v posudcích o invaliditě ze dne 11. 8. 2016 i ze dne 4. 1. 2017), dále zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. ■■■. Mohla tak nepochybně sledovat případnou progresi zdravotních potíží

žalobkyně. K dispozici měla také odbornou lékařskou zprávu MUDr. ■■■ z neurologického vyšetření ze dne 21. 6. 2017. Z posudku vyplývá, že hodnocení posudkové komise bralo v potaz zejména výsledky z opakovaných revmatologických vyšetření MUDr. ■■■ ze dne 5. 2., 4. 5. a 10. 8. 2016 a též závěry ortopeda MUDr. ■■■ ze dne 8. 8. 2016. Tyto objektivní nálezy byly dále doplněny o poznatky posudkové komise z vlastního vyšetření žalobkyně odbornou lékařkou z oboru interny – revmatologie.

Podle názoru soudu posudková komise přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně (zcela ve shodě s předchozími posudky OSSZ a lékařské posudkové služby žalované), kterým je sekundární postdysplastická oboustranná coxarthroza vpravo se stavem po opakovaných operacích a TEP, vlevo s rozvojem postdysplastické coxarthrozy II. - III. st. bez těžkých funkčních deficitů, v kombinaci se seronegativní polyarthritidou ručních a nožních kloubů na zavedené terapii s nízkou aktivitou. Posudková komise také konstatovala, že po objektivizaci zdravotního stavu žalobkyně neshledala z funkčního hlediska významné zhoršení zdravotního stavu, tato skutečnost nebyla deklarována žádným z opakovaných odborných vyšetření. Tento závěr žádná z dostupných lékařských zpráv nevyvrací. Uvedené zdravotní postižení zařadila posudková komise pod kap. XIII, odd. A, položka 1c přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které může být hodnoceno 40 – 50 % mírou poklesu pracovní schopnosti. Současně posudková komise přesvědčivě zdůvodnila, že uvedené zdravotní postižení nelze hodnotit dle položky 1d, neboť se nejedná z funkčního hlediska o zvlášť těžké postižení pohybových schopností a celkové výkonnosti. Žádná z odborných lékařských zpráv opět tento závěr nerozporuje. Posudková komise se dále zabývala i tzv. komorbiditami, tedy dalšími lékařsky objektivizovanými zdravotními potížemi žalobkyně, zejména zohlednila vertebrogenní syndrom bederní páteře při statodynamické insuficienci a zkrat pravé dolní končetiny. S ohledem na neurologické vyšetření ovšem konstatovala, že nebyla popisována závažná kořenová symptomatologie ani prokázána polyneuropatie. Vzhledem k těmto dalším onemocněním posudková komise hodnotila procentní míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici vyhláškou stanoveného rozpětí, tento postup zcela odpovídá pravidlu stanovenému v § 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Pro doplnění soud uvádí, že příloha č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kap. XIII, odd. A, položka 1c označuje daný druh zdravotního postižení, pod které bylo onemocnění končetin žalobkyně podřazeno, jako „*těžké postižení, s funkčně těžkým postižením dvou a více velkých/nosných kloubů nebo s těžkým postižením většiny malých kloubů rukou (zejména narušení úchopu) nebo nohou, se značným omezením pohybových schopností a celkové výkonnosti při středně těžkém zatížení, některé denní aktivity omezeny*“, které je hodnoceno 40 - 50 % poklesu pracovní schopnosti. Je tedy zřejmé, že byla reflektována pohybová omezení žalobkyně a její bolesti, jak byly zmiňovány též v nálezu MUDr. S. ze dne 21. 6. 2017, a byly hodnoceny jako postižení těžké.

Posudek posudkové komise též zohlednil, že ani zákonem stanovená míra poklesu pracovní schopnosti 50 % u žalobkyně plně neodráží pokles její pracovní schopnosti. Proto posudková komise zcela v souladu s § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., zdůvodnila, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má vliv na její schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace a zvýšila horní hranici o 10 % a vyslovila, že celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 60 %. Podle názoru soudu tedy bylo v nejvyšší možné míře zohledněno, že žalobkyně je dlouhodobě nezaměstnaná, bez pracovních návyků,

s problematickou pracovní perspektivou, jak žalobkyně namítala vzhledem k závěrům v nálezů MUDr. ■■■ ze dne 21. 6. 2017. Je třeba zdůraznit, že to jsou právě posudkové lékařské služby OSSZ a žalované a v řízení před soudem pak posudkové komise, nikoli odborní ošetřující lékaři, které jsou zákonem povolány posuzovat ze stanovených hledisek dopad zdravotního postižení na pracovní schopnost a učinit závěr o invaliditě posuzované osoby.

Podle ustálené judikatury správních soudů (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2012, č. j. 1 Ad 35/2011 – 62, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013 – 32, dostupné na www.nssoud.cz) platí, že zhodnotí-li posudková komise procentní míru poklesu pracovní schopnosti posuzovaného a nejsou zde pochyby o stanovení klinické diagnózy onemocnění ani o stanovení a řádném zdůvodnění procentní míry poklesu pracovní schopnosti, není nutné provést důkaz revizním znaleckým posudkem. K vyžádání revizního znaleckého posudku, případně srovnávacího posudku jiné posudkové komise či doplňujícího posudku sahá soud tehdy, jsou-li závěry v řízení opatřeného posudku příslušné posudkové komise zpochybněny relevantními důkazy. K takové situaci však v posuzovaném případě nedošlo. Žádný důkaz zpochybňující závěry posudku posudkové komise ze dne 28. 6. 2017 nebyl v řízení soudu předložen, posudek shledal soud na základě shora rozvedených úvah za úplný, přesvědčivý a správný. Lze připomenout, že posudková komise měla k dispozici veškerou dostupnou zdravotní dokumentaci žalobkyně, soud neshledal, že by nebylo možné bez dalších aktuálních odborných vyšetření vyhodnotit k datu vydání napadeného rozhodnutí dopad zdravotního postižení žalobkyně její na pracovní schopnost.

Soud, jak již bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že v posuzovaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 60 %, tedy nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %. Proto se u žalobkyně nadále jedná o invaliditu 2. stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Podle § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se nově výše invalidního důchodu stanoví ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity. V daném případě ke změně stupně invalidity u žalobkyně nedošlo, proto nebyly splněny zákonné podmínky postupu podle § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění a správní orgány rozhodly v souladu se zákonem, pokud žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu zamítly.

Soud tak uzavírá s tím, že žalovaná vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když uvedla, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu 2. stupně, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. vyslovila, že se námitky žalobkyně zamítají a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

Ze všech uvedených důvodů nebyla žaloba soudem shledána důvodnou a soud ji proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřisluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů

ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 21. září 2017

Mgr. Lucie Trejbalová,
samosoudkyně